

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

16088 *Reial decret llei 15/2019, de 8 de novembre, pel qual s'adopten mesures urgents per a l'organització a Espanya de la XXV Conferència de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic.*

I

La Convenció marc de Nacions Unides sobre el canvi climàtic es va adoptar el 9 de maig de 1992 a Nova York i va entrar en vigor el 21 de març de 1994. Des de llavors, la Convenció ha estat el principal instrument per a l'aprofundiment i l'avenç en els compromisos dels estats contra l'acceleració del canvi climàtic induïda per l'ésser humà. Al si de la Convenció els estats treballen conjuntament, i en un marc institucional permanent, per fer més eficaços els esforços a escala internacional de cara a materialitzar el binomi estratègic de mitigació i adaptació en matèria climàtica. La Conferència de les Parts (COP) és l'òrgan suprem de presa de decisions que formen les parts que han subscrit la Convenció, i la primera COP sobre el clima es va dur a terme a Berlín el 1995. Des de llavors la COP es reuneix de manera periòdica, com a mínim anualment, tant per establir noves metes com per avaluar la consecució dels objectius.

Després d'anys de negociacions, el punt d'inflexió en el marc de la lluita multilateral contra el canvi climàtic va arribar amb l'adopció de l'Acord de París a la COP21, celebrada en aquesta ciutat el desembre de 2015, que va suposar una fita històrica, atès que va ser el primer instrument jurídicament vinculant, en el qual estan reflectits tots els països, al voltant de l'objectiu d'evitar que l'increment de la temperatura mitjana global del planeta superi els 2°C respecte als nivells preindustrials, a més de cercar de promoure esforços addicionals que facin possible que l'escalfament global no superi els 1,5°C. D'aquesta manera, l'Acord recull la ambició més gran possible per reduir els riscos i els impactes del canvi climàtic a tot el món i, al mateix temps, inclou tots els elements necessaris per assolir els seus objectius.

La COP25 comprèn diferents reunions: la vint-i-cinquena sessió de la Conferència de les Parts de la Convenció marc de Nacions Unides sobre el canvi climàtic (COP25), la quinzena sessió de la Conferència de les Parts en qualitat de reunió de les parts del Protocol de Kyoto (COP-MOP15), la segona sessió de la Conferència de les Parts com a reunió de les parts de l'Acord de París (CMA2) i la cinquanta-unena reunió dels òrgans subsidiaris de la Convenció, tant de l'Òrgan Subsidiari d'Assessorament Científic i Tecnològic (SBSTA) com de l'Òrgan Subsidiari d'Implementació (SBI), així com una sèrie d'esdeveniments paral·lels vinculats a aquella (d'ara endavant XXV Conferència de Nacions Unides sobre el canvi climàtic o COP25).

La celebració d'aquesta propera Conferència de Nacions Unides sobre el canvi climàtic (COP25) estava programada del 2 al 13 de desembre de 2019 a Santiago de Xile. Tanmateix, a la vista de la greu situació interna, el Govern de Xile va anunciar recentment la seva renúncia a actuar com a amfitrió de la Conferència.

El passat dia 30 d'octubre la secretària executiva de la Convenció marc de Nacions Unides sobre el canvi climàtic va anunciar que Xile, finalment, no albergaria la COP25, en vista de la situació difícil per la qual travessa el país. Així mateix, va indicar que la Convenció marc estava explorant opcions alternatives per dur a terme la cimera del clima, atesa la transcendència especial que té la periodicitat en la celebració dels COP per al seguiment efectiu dels esforços dels diferents estats en matèria climàtica.

A més, la COP25 té un caràcter estratègic clau per a la comunitat internacional, ja que ha de servir per facilitar que l'any 2020 tots els països presentin les seves estratègies a llarg termini per assolir l'objectiu de neutralitat climàtica l'any 2050 i nous compromisos

nacionals de reduccions d'emissions per a l'any 2030. A més, s'hi vol buscar que els negociadors dels diferents països participants a la Convenció tanquin el reglament de desplegament de l'Acord de París contra l'escalfament global, l'aplicació del qual ha de ser imminent per fer possible el compliment dels objectius que preveu aquest Acord per a la propera dècada. Per tot això, l'ajornament o la suspensió de la COP25 provocaria efectes negatius importants sobre el desenvolupament del marc polític i jurídic internacional dirigit a la lluita contra l'emergència climàtica.

En concret, la COP25 ha de servir perquè els negociadors dels diferents països participants a la Convenció tanquin el reglament de desplegament de l'Acord de París contra l'escalfament global, l'aplicació del qual ha de ser imminent per fer possible el compliment dels objectius que preveu aquest Acord per a la propera dècada. En aquest sentit, l'ajornament o la suspensió de la COP25 provocaria efectes negatius importants sobre el desenvolupament del marc polític i jurídic internacional dirigit a la lluita contra l'emergència climàtica.

El passat dia 1 de novembre la secretària executiva de la Convenció marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic va anunciar que la COP25 tindria lloc a Madrid. Aquest canvi de seu es va consensuar entre la República de Xile, el Regne d'Espanya i la Mesa de Govern de la Convenció marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic, òrgan al qual correspon adoptar aquesta decisió.

El trasllat a Madrid de la COP25 respon a un esperit de responsabilitat solidària entre els diferents estats que formen part de la Convenció, per facilitar que la cimera es pugui dur a terme sense retards.

II

Durant els mesos anteriors a l'aprovació d'aquest Reial decret llei, les autoritats xilenes han adoptat diverses mesures preparatòries de la cimera del clima del proper mes de desembre, l'organització de la qual ja està en un estat avançat.

No obstant això, el canvi de lloc de celebració de la cimera fa necessària la posada en marxa d'un complex operatiu d'organització per part del Regne d'Espanya, en relació amb els aspectes de la cimera vinculats a la seva seu. Les dimensions d'una cimera internacional d'aquestes característiques, així com la imminència en la celebració, fan necessari adoptar de manera immediata les mesures necessàries perquè aquest operatiu es desplegui de manera àgil i efectiva.

Aquestes mesures s'adopten a través d'aquest Reial decret llei, que conté tres articles, dues disposicions addicionals, una disposició transitòria i dues disposicions finals.

En primer lloc, per assegurar l'eficiència en l'organització i la celebració de la XXV cimera del clima és essencial fomentar, en la mesura més gran possible, la participació del sector privat, traduïda en incentius fiscals al mecenatge. L'article 27 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, regula per a supòsits d'aquest tipus els anomenats «programes de suport a esdeveniments d'interès públic excepcional». Mitjançant aquests programes, que s'han d'establir mitjançant una norma amb rang de llei, és possible establir un conjunt d'incentius fiscals específics aplicables a les actuacions de mecenatge que es duguin a terme per assegurar el desenvolupament adequat dels esdeveniments que la mateixa llei identifiqui, en cada cas, com d'interès públic excepcional.

Amb la finalitat de fer aplicable al supòsit present aquest règim especial d'incentius fiscals al mecenatge, l'article 1 d'aquest Reial decret llei declara el programa «Vint-i-cinquena sessió de la Conferència de les Parts de la Convenció marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic (COP25), quinzena sessió de la Conferència de les Parts en qualitat de reunió de les parts del Protocol de Kyoto (COP-MOP15) i segona sessió de la Conferència de les Parts com a reunió de les parts de l'Acord de París (CMA2) i cinquanta-unena reunió dels òrgans subsidiaris de la Convenció, tant de l'Òrgan Subsidiari d'Assessorament Científic i Tecnològic (SBSTA) com de l'Òrgan Subsidiari d'Implementació (SBI)», com a esdeveniment d'interès públic excepcional als efectes del que disposa l'article 27 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre. Així mateix, l'article 1 d'aquest Reial

decret llei estableix la durada del programa de suport, que comprèn des de l'1 de novembre de 2019 fins al 31 de març de 2020; remet a l'òrgan competent el desenvolupament i la concreció de les actuacions que s'han de dur a terme; estableix que els beneficis fiscals del programa són els màxims que estableix l'article 27.3 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre; i remet a la Llei esmentada pel que fa a la certificació de l'adequació de les despeses fetes als objectius i els plans del programa.

En segon lloc, la celebració de la cimera del clima en les dates previstes exigeix la realització de múltiples actuacions per part de diversos òrgans de l'Administració General de l'Estat, algunes de les quals no es poden atendre amb els recursos propis i requereixen, per tant, que les duguin a terme tercers a través de la subscripció de contractes públics. La preparació d'aquest esdeveniment en el termini disponible obliga a arbitrar mesures urgents en matèria de contractació.

En aquestes circumstàncies, l'aplicació del procediment d'urgència que preveu l'article 119 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014, no és suficient per garantir que es puguin subscriure els contractes necessaris en l'escàs marge de temps disponible. Aquest precepte permet agilitzar els procediments de contractació a través de la reducció d'alguns dels terminis previstos per als supòsits ordinaris, però la durada total dels procediments resultants seguiria sent excessiva per fer front a la situació a què respon aquest Reial decret llei.

Per tot això, i amb caràcter puntual i atenent l'excepcionalitat de la situació a què respon aquest Reial decret llei, el primer apartat de l'article 2 d'aquest Reial decret llei declara la celebració de la Conferència el proper mes de desembre com a circumstància que justifica l'aplicació de la tramitació d'emergència que preveu l'article 120 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, als contractes necessaris per a la preparació i la celebració de la cimera. Els efectes d'aquest precepte es despleguen igualment sobre els contractes que s'hagin de subscriure per atendre les necessitats derivades de l'organització de la Conferència la tramitació dels quals s'hagi iniciat abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

D'altra banda, el Reial decret llei, en interès d'aconseguir un control més gran dels fons destinats a l'organització de la XXV Conferència sobre canvi climàtic de Nacions Unides, estableix una unitat en la gestió de caràcter obligatòria, a través del sistema de pagaments a justificar. Aquesta figura, a la Llei 9/2017, de 8 de novembre, té caràcter potestatiu, i es preveu amb la finalitat d'aconseguir una agilitat més gran en la gestió, especialment important atesos els curts terminis establerts, i, al mateix temps, dotar-la d'un control més gran, ja que tota la gestió s'ha de reflectir en els comptes que s'han de retre amb motiu de la justificació d'aquests lliuraments. Tot això, sense perjudici que el sistema es completi mitjançant l'adopció de les normes de rang inferior i dels actes administratius necessaris, com ara la creació de caixes pagadores i obertures de comptes corrents, entre d'altres.

En tercer lloc, l'article 3 d'aquest Reial decret llei designa el secretari d'Estat de Medi Ambient com a òrgan competent per a la contractació, per aprovar i disposar les despeses necessàries, contractuals o no, i per reconèixer les obligacions corresponents, amb la finalitat de garantir que les gestions corresponents es duen a terme de manera ordenada i eficient sota l'autoritat d'un únic òrgan administratiu.

Fora d'això, per a la preparació i la celebració de la cimera del clima en les dates previstes és necessari que l'Administració General de l'Estat pugui disposar de manera immediata dels mitjans personals i econòmics que calguin a l'efecte. A aquest efecte, la disposició addicional primera d'aquest Reial decret llei habilita els ministeris d'Hisenda i de Política Territorial i Funció Pública per adoptar totes les mesures en matèria de personal necessàries per a l'execució i el desenvolupament de totes les activitats vinculades a la celebració de la XXV Conferència sobre canvi climàtic de Nacions Unides a Madrid. Per la seva banda, la disposició addicional segona disposa que les actuacions previstes s'han de finançar de conformitat amb el que preveu la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general

pressupostària, i s'han d'atendre amb càrrec a les disponibilitats pressupostàries existents, per a la qual cosa el Ministeri d'Hisenda ha d'aprovar les modificacions pressupostàries corresponents.

III

El reial decret llei constitueix un instrument constitucionalment lícit sempre que es respectin els límits que preveu l'article 86 de la Constitució espanyola, referits tant al pressupòsit habilitador d'aquest tipus de norma jurídica com als límits materials.

En primer lloc, la concurrència del pressupòsit habilitador de necessitat extraordinària i urgent exigeix, segons ha reiterat el Tribunal Constitucional (per totes, STC 61/2018, de 7 de juny), el compliment de dos requisits. D'una banda, ha d'existir una situació d'urgència, amb una justificació explícita i raonada dels motius que ha tingut en compte el Govern a l'hora d'aprovar la norma. D'altra banda, hi ha d'haver una connexió necessària entre la situació d'urgència definida i la mesura concreta adoptada per subvenir-hi.

Pel que fa a la situació d'urgència, el Tribunal Constitucional ha assenyalat que s'ha de tractar d'una situació concreta, dins dels objectius governamentals, que per raons difícils de preveure exigeix una acció normativa immediata en un termini més breu que el requerit per la via normal o pel procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis (STC 6/1983, de 4 de febrer, FJ 5; 11/2002, de 17 de gener, FJ 4; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 3, i 189/2005, de 7 juliol, FJ 3). Així mateix, ha indicat que «el que aquí ha d'importar no és tant la causa de les circumstàncies que justifiquen la legislació d'urgència com el fet que aquestes circumstàncies efectivament es donin» (STC 11/2002, de 17 de gener, FJ 6). I ha descartat expressament que «la utilització per part del Govern de la seva potestat legislativa extraordinària s'hagi de circumscriure a situacions de força major o emergència» (STC 68/2007, FJ 10, i 137/2011, FJ 7).

L'adopció de les mesures organitzatives i de foment de la participació privada necessàries per a l'adequada preparació i celebració de la cimera del clima constitueix una necessitat sobrevinguda que exigeix una resposta normativa immediata. Aquesta resposta normativa ha de tenir rang de llei, perquè les mesures que s'han d'adoptar afecten normes vigents amb rang de llei (en concret, la Llei 49/2002, de 23 de desembre, i la Llei 9/2017, de 8 de novembre). Tenint en compte que bona part de les actuacions preparatòries que cal dur a terme s'han d'emprendre abans de l'inici de la cimera, és evident que no és possible esperar a la tramitació parlamentària d'una llei, i més en una situació com l'actual en què les cambres estan dissoltes i no es tornen a constituir fins a principis del mes de desembre.

Quant a la connexió de sentit entre la situació de necessitat extraordinària i urgent definida i les mesures que s'adopten al Reial decret llei, el Tribunal Constitucional atén un doble criteri: «el contingut, d'una banda, i l'estructura, de l'altra, de les disposicions que inclou el reial decret llei» (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 1/2012, de 13 de gener, FJ 11; 39/2013, de 14 de febrer, FJ 9, i 61/2018, de 7 de juny, FJ 4).

Les mesures que conté aquest Reial decret llei estan clarament connectades amb la situació de necessitat extraordinària i urgent que en justifica l'aprovació. D'una banda, s'aprova, per al supòsit específic de la cimera del clima, un precepte que permet aplicar la figura dels programes de suport a esdeveniments d'interès públic excepcional regulada a l'article 27 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre. D'altra banda, s'aprova, també per a aquest supòsit específic, un precepte que permet aplicar la tramitació d'emergència que regula l'article 120 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, als contractes que s'hagin de subscriure per satisfer les necessitats d'organització de la cimera. Així, el contingut de la norma es limita al que és estrictament indispensable per respondre amb eficàcia a la situació d'urgència a què fa front, atès que permet garantir que les mesures de foment del mecenatge i que els contractes necessaris per a la celebració de la cimera, respectivament, es puguin posar en marxa dins del marge de temps disponible, però ho fa sense modificar amb caràcter general el marc normatiu preexistent. Així mateix, se centralitzen en el secretari d'Estat de Medi Ambient les competències relatives a la contractació, amb la finalitat de garantir que les actuacions corresponents es duen a terme de manera ordenada

i eficient, sota la dependència d'un únic òrgan administratiu. Per garantir la disponibilitat de mitjans personals i de crèdit suficients s'introdueixen les habilitacions corresponents dels ministeris competents per raó de la matèria.

Els motius que s'acaben d'exposar justifiquen àmpliament la concurrència dels requisits constitucionals de necessitat extraordinària i urgent que habiliten el Govern per aprovar aquest Reial decret llei dins del marge d'apreciació que, com a òrgan de direcció política de l'Estat, li reconeix l'article 86.1 de la Constitució (STC 142/2014, d'11 de setembre, FJ 3, i STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4 i 7).

En segon lloc, aquest Reial decret llei respecta els límits materials establerts constitucionalment per a l'ús d'aquest instrument normatiu, atès que no afecta l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, deures i llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general.

En relació amb les mesures que preveu l'article 1, el Tribunal Constitucional va precisar que «quan l'article 86.1 CE exclou de l'àmbit del decret llei els deures que consagra el títol I de la Constitució, únicament està impeding les intervencions o les innovacions normatives que afectin, no de qualsevol manera sinó de manera rellevant o substancial, el deure constitucional de «tots» de contribuir al sosteniment de les despeses públiques». D'aquesta manera, el criteri decisiu és el seu impacte sobre el repartiment de la càrrega tributària entre els contribuents considerats en el seu conjunt (STC 182/1997, FJ 7, entre d'altres).

IV

L'article 21.3 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, habilita el Govern en funcions per adoptar les mesures necessàries per al «despatx ordinari dels afers públics», així com per adoptar altres mesures en «casos d'urgència degudament acreditats» o per «raons d'interès general l'acreditació expressa de les quals ho justifiqui».

El Tribunal Suprem ha indicat que la finalitat d'aquest precepte radica a garantir tant que el Govern en funcions continuï exercint les seves tasques com que ho faci, llevat de casos excepcionals, «sense introduir noves directrius polítiques ni, naturalment, condicionar, comprometre o impedir les que hagi de traçar el que el substitueixi», de manera que «la línia divisòria entre el que el Govern en funcions pot i no pot fer no passa per la distinció entre actes legislatius i no legislatius, sinó per la que hem assenyalat entre actes que no comporten una direcció política i els que l'expressen» (STS de 2 de desembre de 2005).

Les actuacions governamentals a què es refereix aquest Reial decret llei no suposen la introducció de noves directrius polítiques. Aquestes actuacions tampoc condicionen ni comprometen de cap manera les orientacions polítiques que hagi de traçar el Govern resultant de les properes eleccions. La celebració de la cimera del clima constitueix un esdeveniment puntual, que comprèn únicament diversos dies i que no incideix sota cap concepte en el desenvolupament futur de l'activitat de direcció política del proper Govern. D'altra banda, la imminència de les dates de celebració de l'esdeveniment fa que l'adopció de les mesures sigui inajornable.

Fora d'això, els apartats 4 i 5 de l'article 21 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, recullen una sèrie de facultats l'exercici de les quals està expressament vedat al Govern en funcions. En concret, l'article 21.4 estableix que el president del Govern en funcions no pot proposar al rei la dissolució de les cambres, o de les Corts Generals, ni plantejar la qüestió de confiança, ni tampoc proposar al rei la convocatòria d'un referèndum consultiu. L'article 21.5 disposa que el Govern en funcions no pot aprovar el projecte de llei de pressupostos generals de l'Estat, ni tampoc presentar projectes de llei al Congrés dels Diputats o, si s'escau, al Senat. Com es pot apreciar, aquests preceptes es refereixen a aspectes netament diferents als relacionats amb aquest Reial decret llei, sense que, per tant, s'oposin a la seva aprovació per part del Govern en funcions.

V

En l'elaboració d'aquest Reial decret llei s'han observat els principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència, que exigeix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

D'una banda, és evident el principi de proporcionalitat, atès que les mesures que preveu aquesta norma s'ajusten plenament a l'objectiu que es pretén aconseguir mitjançant aquest instrument. Així mateix, compleix el principi de seguretat jurídica, ja que és coherent amb la resta de l'ordenament jurídic nacional i de la Unió Europea, i s'assegura la seva correcta incardinació i congruència amb la regulació vigent. Fora d'això, la norma és coherent amb el principi de transparència atès que defineix clarament la situació que la motiva i els seus objectius, descrits en aquesta part expositiva i en la memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu. No s'han dut a terme els tràmits de participació pública, tal com exceptua per als reials decrets llei l'article 26.11 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern.

D'altra banda, les mesures que conté el Reial decret llei són adequades i proporcionades a les necessitats que n'exigeixen el dictat, sense que a aquest efecte es pugui considerar que hi ha altres alternatives menys restrictives o que imposin menys obligacions als destinataris.

S'ha emès l'informe preceptiu de l'Oficina de Coordinació i Qualitat Normativa, d'acord amb el que preveu l'article 26.9 i 11 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta de la vicepresidenta del Govern i ministra de la Presidència, Relacions amb les Corts i Igualtat, de la ministra d'Hisenda, del ministre de Política Territorial i Funció Pública, per suplència, del ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, en virtut del Reial decret 351/2019, i de la ministra per a la Transició Ecològica, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres, a la reunió del dia 8 de novembre de 2019,

DISPOSO:

Article 1. *Beneficis fiscals aplicables a la «Vint-i-cinquena sessió de la Conferència de les Parts de la Convenció marc de Nacions Unides sobre el canvi climàtic (COP25), quinzena sessió de la Conferència de les Parts en qualitat de reunió de les parts del Protocol de Kyoto (COP-MOP15) i segona sessió de la Conferència de les Parts com a reunió de les parts de l'Acord de París (CMA2) i cinquanta-unena reunió dels òrgans subsidiaris de la Convenció, tant de l'Òrgan Subsidiari d'Assessorament Científic i Tecnològic (SBSTA) com de l'Òrgan Subsidiari d'Implementació (SBI)».*

1. El programa «Vint-i-cinquena sessió de la Conferència de les Parts de la Convenció marc de Nacions Unides sobre el canvi climàtic (COP25), quinzena sessió de la Conferència de les Parts en qualitat de reunió de les parts del Protocol de Kyoto (COP-MOP15) i segona sessió de la Conferència de les Parts com a reunió de les parts de l'Acord de París (CMA2) i cinquanta-unena reunió dels òrgans subsidiaris de la Convenció, tant de l'Òrgan Subsidiari d'Assessorament Científic i Tecnològic (SBSTA) com de l'Òrgan Subsidiari d'Implementació (SBI)» té la consideració d'esdeveniment d'excepcional interès públic als efectes del que disposa l'article 27 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.

2. La durada del programa de suport a aquest esdeveniment comprèn des de l'1 de novembre de 2019 fins al 31 de març de 2020.

3. La certificació de l'adequació de les despeses fetes als objectius i els plans del programa s'ha d'efectuar de conformitat amb el que disposa la Llei 49/2002, de 23 de desembre.

4. Les actuacions que s'han de dur a terme són les que assegurin el desenvolupament adequat de l'esdeveniment. El desenvolupament i la concreció en plans i programes

d'activitats específiques els ha de dur a terme l'òrgan competent de conformitat amb el que disposa la Llei 49/2002, de 23 de desembre.

5. Els beneficis fiscals d'aquest programa són els màxims que estableix l'article 27.3 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre. No obstant això, les quantitats satisfetes en concepte de patrocini pels patrocinadors a les entitats a què es refereix l'article 2 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, encarregades de la realització de programes i activitats de l'esdeveniment, es tenen en compte a l'efecte de calcular el límit que preveu l'article 27.3, primer, paràgraf segon, de la Llei 49/2002, de 23 de desembre.

Article 2. *Contractació.*

1. Als efectes de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014, a tots els contractes que s'hagin de subscriure per satisfer les necessitats d'organització de la XXV Conferència sobre canvi climàtic de Nacions Unides que ha de tenir lloc a Madrid els és aplicable la tramitació que preveu el seu article 120.

2. De conformitat amb aquest precepte, el lliurament dels fons necessaris per fer front a les despeses que generi l'organització d'aquesta Conferència s'han d'efectuar a justificar.

Article 3. *Òrgan competent.*

El secretari d'Estat de Medi Ambient és l'òrgan de contractació per als contractes a què es refereix l'article anterior, i és així mateix l'òrgan amb competències per aprovar i disposar les despeses necessàries, siguin contractuals o no, i reconèixer les obligacions corresponents.

Disposició addicional primera. *Mesures en matèria de personal.*

S'habilita els ministeris d'Hisenda i de Política Territorial i Funció Pública per adoptar totes les mesures en matèria de personal necessàries per a l'execució i el desenvolupament de totes les activitats vinculades a la celebració de la XXV Conferència sobre canvi climàtic de Nacions Unides a Madrid.

Disposició addicional segona. *Crèdits pressupostaris.*

Les actuacions previstes s'han de finançar de conformitat amb el que preveu la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, i s'han d'atendre amb càrrec a les disponibilitats pressupostàries existents. Per a això, el Ministeri d'Hisenda ha d'aprovar les modificacions pressupostàries corresponents.

Disposició transitòria única. *Aplicació de determinades mesures del Reial decret llei.*

1. L'aplicació del programa de suport que regula l'article 1 s'ha d'efectuar des de l'1 de novembre de 2019.

2. El que disposa l'article 2 és aplicable als contractes necessaris per satisfer les necessitats d'organització de la XXV Conferència sobre canvi climàtic de Nacions Unides a Madrid la tramitació dels quals s'hagi iniciat abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. *Desplegament reglamentari i execució.*

S'habilita el Govern i les persones titulars dels departaments ministerials, en l'àmbit de les seves competències, per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 8 de novembre de 2019.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN